

det er en Uretfærdighed. Derfor gaar det ikke an at tage Landbruget med og heller ikke Jisseri. Den store Søfart kan det maaske nok gaa an at tage med, sjønt ogsaa det kan lede til ganske mærkelige Resultater og Konsekventser. Saaledes tage alle de Sø-assurance-selskaber, der findes, et meget væsentligt Hensyn, naar de assurere, til, om Vedkommende seiler f. Ex. til Island, Grønland, Nordpolen, eller han seiler her i vore Farvande, mellem Derne, hvor der ikke er Spor af Fare, eller ligesaa ringe Fare som ved at spadserer paa Østergade. I første Tilfælde sætte de nemlig Præmien dobbelt saa høit eller meget høiere. Men efter Forslaget skal den Skipper, der seiler mellem Kjøbenhavn og Njøge eller Møen o. s. v., hvor man saa, at sig næsten ikke kan komme til Ulykkestilfælde, anderledes end overalt i Verden, betale for en Matros eller Dreng, som han har med Skibet, lige saa meget som den, der gaar paa den allerfarligste Expedition til overøstte Steder. Det er ogsaa en Urimelighed, som der vil fremkomme, saa man kan vanskeligt faae Søfarten med under denne Form. At de Vedkommende skulle være Medlemmer af en Sygekasse, har ikke stort at sige, men jeg frygter for de nødvendige Konsekventser af denne Lov. Vi maa være paa det rene med, at den vil nødvendiggiøre en uhyre Pensionanstalt for hele Landet, hvorigjennem alle de, der forulykkes, blive begravede paa Statens Bekostning, medens deres Enter og Børn faae Pension. Da saa kunne vi komme endnu videre, thi hvorfor skulle vi standse ved, at kun de Forulykkes Efterladte skulle have Pension? Der er jo mangfoldige andre Grunde til at hjælpe Efterladte, end netop den, at deres Forsørger er forulykket ved en Maskine, eller paa anden lignende Maade. Naar Noget arbeide i Fabriker, hvor der som sagt maaske er lidt Fare paa Grund af Maskinerne, kan man sige: hvor kan det gaa an, at de, der arbeide i en anden Fabrik, hvor der ingen Maskiner er, men hvor der maaske drives Næringsveie, som ere i høieste Grad ødelæggende for Helbredet — og dem kjende vi jo flere af, f. Ex. Tændstikfabriker — og hvor de Allesammen kunne blive Dødens Kandidater i forholdsvis kort Tid, eller i alt Fald faae deres Helbred ødelagt, skulle bidrage til, at de faae Pension, der ere i en Fabrik med Maskiner, men hvor man ellers lever sundt og godt, og hvor der kan være en eller to af Tusinder, der omkommer? Det tror jeg heller ikke, at de, der drive den helbredsødelæggende Næringsvei, kunne forstaa; men som sagt, det er en af Konsekventserne af Loven. Det er en Lov, som

jeg for mit Vedkommende, naar der er Tale om den store Industri, finder mig omtrent nødsaget til at gaa ind paa, fordi det er en almindelig Stemning i Danmark, i Diebliffet, hvor vi følge Tydsklands Exempel i denne Retning ubetinget — i England og Frankrig er man ikke gaaet den Vej — men jeg kan ikke overvinde mig til at gaa videre, og jeg mener altsaa, at Landbrug og Søfart maa vi blive fri for, thi hvis dette ikke sker, vil det lede til Konsekventser, som ere aldeles uoverskuelige, og hvis vi ikke tage Konsekventserne, er Loven fuldstændig uretfærdig overfor en stor Del af den øvrige Befolkning.

Th. Nielsen: Overfor dette Lovforslag befinde vi os omtrent paa hay Grund, og jeg maa ligesom i Fjor beklage, at Lovudkastet har faaet et vist bureaukrattisk Tilfuit. Det forekommer mig rigtignok, at den høitærede Minister nok kunde have gjort noget Mere, for at Forslaget kunde faae et, om jeg saa maa sige, noget mere korporationismæssigt Anlæg. Ser man f. Ex. paa den tilsvarende tydske Ulykkesforsikkring, hvoraf det Lovforslag, vi nu behandle, er et lille Billede, kan det ikke negtes, at det tydske Forbillede har et ganske anderledes korporationismæssigt Tilfuit. Jeg skal saaledes nævne, at i 1888 har der været nedsat, netop i Sager vedrørende Ulykkesforsikringer, ikke mindre end 1,120 Bøldgiftsretter, og der er i disse affagt ikke mindre end 8,400 Kjendelser. Den tydske Forsikring har, siden den traadte i Kraft i 1884, faaet et meget bethdeligt Opsving. Der er efterhaanden lagt det ene Lag til efter det andet, og nu ere saa vidt jeg huster, tilfidsst Landarbejderne lagte til, saa nu omfatter Forsikringen ikke mindre end 10 Millioner Forsikrede. Det er Dplysninger, jeg har fra et Skrift, der er omdelt, af Bramsen, et Skrift, som jeg er meget taknemlig for er blevet omdelt, da det indeholder mange gode Dplysninger. Dersom vi skulde have et tilsvarende Antal Forsikrede — og vi maa komme dertil — skulde vi have 400,000 Forsikrede. Der er udbetalt i Anledning af Forsikringer ikke mindre end 40 Millioner, men af disse 40 Millioner gaa 20 Millioner til Reservesønd, 9 Millioner til Forsikrede og over 10 Millioner — det er ganske vist en forbausende Sum — til Administrationen. Der kan det ærede Medlem fra Helsingør (Tvede) se, hvilken Sum vi ville komme til, naar vi skulde have denne vidtloftige Administration, en Administration, som det ærede Medlem iøvrigt i dette Tilfælde vilde have lagt over paa Stats-